

ΔΙΕΛΙΔΟ

Πώς;

Γιατί τα στοιχεία της φύσης υπακούουν; (Μαρκ. δ' 41)

Ποιος είναι Αυτός λοιπόν;

Ερώτημα που απασχόλησε τους μαθητές, όταν κόπασε ο άνεμος και η θάλασσα ηρέμισε.

Είναι φανερό ότι αυτή τους η περιπέτεια προκύπτει στην αρχή της σχέσης τους με το Χριστό.

Δεν έχουν προλάβει να δουν θαύματα.

Γιατί υπακούουν λοιπόν τα στοιχεία της φύσης; Είναι απλό. Διότι είναι ο κύριός τους.

Ο Δημιουργός τους.

Ο κυβερνήτης τους.

Όλα τα στοιχεία. Τ' αντικείμενα. Τ' πράγματα. Τα ζώα. Τα πουλιά υπακούουν σ' Αυτόν.

Ο μόνος που μπορεί - αν θέλει - να μην υπακούσει είναι ο άνθρωπος. Κι αυτό, γιατί δημιουργήθηκε από το Θεό ελεύθερος. Μπορεί δηλ. να λέει ναι ή όχι.

Αναμένεται ότι ο άνθρωπος θα κάμει καλή χρήση της ελευθερίας του.

Αυτό βέβαια δεν είναι κανόνας. Ούτε νόμος.

Εξαρτάται από εμάς. Από τη θέλησή μας.

Τα παραδείγματα είναι πολλά. Και ποικίλα.

Πώς αντικρύζουμε εμείς το θέμα τούτο;

Πώς χρησιμοποιούμε τελικά την ελευθερία μας;

Για το καλό μας;

Ή...;

+ο π. Γ.

Πρότυπα

«Να ζεις με τέτοιο τρόπο, ώστε, όταν τα παιδιά σου σκέφτονται για δικαιοσύνη, φροντίδα και ακεραιότητα, να σκέφτονται εσένα».
(H. J. B., Αμερικανός συγγραφέας).

Να γίνεις γι' αυτά το πρότυπο. Ο καθρέφτης που θ' αντανακλά το όμορφο πρόσωπο της ζωής. Όπως τη φαντάζονται και την ονειρεύονται οι άνθρωποι. Πολύ περισσότερο τα παιδιά. Το μέλλον και η ελπίδα κάθε κοινωνίας.

Εύκολο καθόλου δεν είναι. Οι ενέργειές μας πόρρω απέχουν από τη θεωρία και τα λόγια. Άλλο να τα λες κι άλλο να τα κάνεις πράξη.

Δύσκολο το έργο των γονιών. Ειδικά σήμερα που το περιβάλλον ασκεί ιδιαίτερα έντονη επίδραση στις τρυφερές ψυχές τους. Η ανατροφή παιδιών είναι η ουσία της οικογένειας. Το κύτταρο. Ο θεμέλιος λίθος της κοινωνίας.

Για τούτο ευθύνη τεράστια βαραίνει τους ώμους κάθε γονιού. Που θέλει να δει τα παιδιά του χαρούμενα κι ευτυχημένα.

Να βαδίζουν στ' αχνάρια που άφησε στο πέρασμά Του από τη γη ο Χριστός.

Και κάτι άλλο. Τα παιδιά ακούν με τα... μάτια.

ΔΔ

ΜΙΑ ΕΙΚΟΝΑ

παιδαγωγικά

- Να πιστεύεις ως το τέλος, έστω κι αν όλοι οι άνθρωποι της γης έχαναν την πίστη τους κι έμενες μονάχα εσύ πιστός (Ντοστογιέφσκυ)
- Δίδαξε με το παράδειγμά σου. Αυτή η διδασκαλία είναι άριστη. (Χρυσόστομος)
- Εξω από το σπίτι μου όσοι θέλουν, ας κατηγορήσουν τους αδελφούς μου
- Η ήττα είναι απλώς ένα σύνθημα, για να προχωρήσουμε.
- Εκείνο που λείπει απ' τους περισσότερους δεν είναι το θάρρος, αλλ' η διάρκεια του.
- Όταν παίρνεις, γεμίζουν τα χέρια. Όταν δίνεις, γεμίζει η καρδιά.
- Ένας γενναίος εχθρός είναι καλύτερος από έναν άνανδρο φίλο.
- Όλοι έχουν ανάγκη από αγάπη. Ειδικά όσοι δεν την αξίζουν.
- Υπάρχει και κάτι χειρότερο από το σκοτάδι των ματιών. Το μίσος. Είναι το σκοτάδι της ψυχής!

ΔΙΕΛΙΔΟ

Μας αγαπά

Γιατί ο Χριστός επέτρεψε να μεταβούν τα δαιμόνια στους χοίρους; (Μαρκ. ε'13)

Για δύο λόγους:

α. Το ζήτησαν τα ίδια τα δαιμόνια

β. Για να δείξει στους Γεργεσινούς, ότι δεν έπρεπε να τρέφουν χοίρους.

Απαγορευόταν από το Μωσαϊκό Νόμο.

Δεν επέτρεπε κατανάλωση χοιρινού κρέατος.

Οι Γεργεσινοί το χρησιμοποιούσαν. Και το εμπορεύονταν.

Πράξη λανθασμένη λοιπόν.

Και το ήξεραν κι οι ίδιοι. Συνέχιζαν όμως.

Επεμβαίνει ο Χριστός.

Τους δίνει ένα μάθημα.

Συχνά ο Θεός μας δίνει μήνυμα για μια λανθασμένη συμπεριφορά μας.

Αν το πάρουμε, έχει καλώς.

Αν όχι, παραβαίνουμε το Νόμο Του.

Ο Θεός βέβαια μας αγαπά. Δεν είναι Θεός τιμωρός.

Δεν έχουμε όμως κι εμείς δικαίωμα να ζούμε ανεξέλεγκτα.

Ούτε να κάμνουμε κατάχρηση στην αγάπη Του.

Κάτι καθόλου όμορφο.

+ο π. Γ.

Πανδαισία

Μπορεί ένα παιδί να κάνει όνειρα σε έναν καταυλισμό; Ξεριζωμένο από το σπίτι και τους ανθρώπους; Σε μια ξένη χώρα; Μπορεί να αισθανθεί μέρος μιας κοινωνίας; Να νιώσει θαλπωρή; Και στήριξη;

Με αγάπη, αποδοχή και μια μεγάλη αγκαλιά, μπορεί.

Ο βασικός στόχος του «Σχολείου της Κυριακής» είναι αυτός. Με πρωτοβουλία εκπαιδευτικών στήθηκε στο χώρο φιλοξενίας αιτητών ασύλου στην Κοφίνου. Οπου 50 παιδιά είχαν την ευκαιρία να παρακολουθήσουν τις δραστηριότητες που ετοίμασαν δάσκαλοι εθελοντές.

Αποτέλεσμα; Πέρασαν πολύ ωραία. Ο αρχικός δισταγμός μερικών παιδιών έγινε ενθουσιασμός και απόλαυση των παιχνιδιών. Της ζωγραφικής. Και του χορού.

«Το χαμόγελο των παιδιών, που φωτίζει τα πρόσωπά τους είναι η πιο ανεκτίμητη ανταμοιβή μας», έγραψε μια δασκάλα στο διαδίκτυο.

Μια αχτίδα που φωτίζει πέρα από τα πρόσωπα των μικρών παιδιών. Φωτίζει κι αυτά των εθελοντών, που πρόσφεραν το χρόνο τους. Τη διάθεση. Τον εαυτό τους σε μια πανδαισία αγάπης.

Απλόχερα χαρισμένη. Οχι μόνο στα παιδιά. Και σ' όσους απόλαυσαν την εκδήλωση.

ΔΔ

ΜΙΑ ΕΙΚΟΝΑ

παιδοψυχολογία

- Η πραγματική αξία του ανθρώπου φαίνεται από τα πράγματα που κυνηγά.
- Κάνε ό,τι μπορείς, εκεί που βρίσκεσαι, μ' εκείνο που έχεις.
- Εάν δεν μπορώ να κάνω μεγάλα πράγματα, μπορώ όμως να κάνω μικρά με μεγάλη καρδιά.
- Αρχίζεις να ζεις, όταν αρχίζεις να αγαπάς
- Η μεγάλη αγάπη δεν δείχνεται, παρά απ' τα μικρά περιστατικά.
- Όταν ο αγώνας ενός ανθρώπου αρχίζει απ' τον εαυτό του, αξίζει τον κόπο.
- Πρώτα πρέπει να ξυπνήσεις στον άλλο τη διάθεση να κάνει κάτι. Κι όποιος μπορεί να το πετύχει, έχει ολόκληρο τον κόσμο με το μέρος του.

ΔΙΕΞΕΔΙΔΘ

Τί άραγε;

Ποια ήταν η αντίδραση των Γεργεσπνών μετά τον πνιγμό των χοίρων;

Συνετίστηκαν;

Ακριβώς το αντίθετο. Άρχισαν να παρακαλούν το Χριστό να... φύγει. (Μαρκ. ε' 17)

Τους ήταν εμπόδιο.

Τι θα γινόταν, αν ανακάλυπτε κάτι άλλο;

Η συμπεριφορά τους πολύ χαρακτηριστική.

Αντί να Τον ευχαριστήσουν που τους ευεργέτησε θεραπεύοντας τον δαιμονισμένο, να Του δείξουν ευγνωμοσύνη τους, να επιμένουν να μείνει μαζί τους, να θέλουν να τον φιλοξενήσουν, τι κάμνουν;

Του ζητούν να... φύγει.

Ν' απομακρυνθεί.

Να τους απαλλάξει από την παρουσία Του.

Να σταματήσει να τους είναι έλεγχος.

Αχαρακτήριστη συμπεριφορά. Παράξενη.

Προτιμούν το σκοτάδι αντί το φως.

Την άρνηση αντί τη θέση.

Μήπως κι εμείς τους μιμούμαστε;

Ας ριξουμε μια ματιά στη ζωή μας.

Στα μεγάλα και τα μικρά γεγονότα.

Τί θα βρούμε άραγε;

+ο π. Γ.

Ελεύθερα

Το 2017 ολοκληρώθηκε η συντήρηση του μοναστηριού του Αγίου Παντελεήμονα στην κατεχόμενη Μύρτου. Ενα χρόνο μετά κάποιοι φρόντισαν να τον καταστρέψουν. Να τον βεβηλώσουν. Η εικόνα της είναι σήμερα καταθλιπτική.

Εγινε πρόσφατα καθαρισμός τους.

Ομως οι σκηνές που είδαμε στην τηλεόραση, με τους γυμνούς τοίχους και τους άδειους χώρους δεν θυμίζουν εκκλησία ή μοναστήρι.

Οι εικόνες, τα σκεύη, οι πιστοί, οι ιερείς είναι που ζωντανεύουν ένα ναό. Όχι οι μπογιατισμένοι τοίχοι και οι γυαλισμένες επιγραφές.

«Ο τόπος έν ο άνθρωπος», κατά το κυπριακό. Μέχρι ν' αφεθούν οι χριστιανοί ελεύθερα να λειτουργούν το χώρο τους.

Δεν είναι μουσείο ή χώρος αναψυχής. Ούτε χώρος εκδηλώσεων.

Είναι χώρος λατρείας και δοξολογίας του Δημιουργού. Και έτσι πρέπει να λειτουργεί.

Οι ψυχές των ανθρώπων θα γαληνέψουν μόνον, όταν αποκτήσουν οι εκκλησιές μας ξανά την αίγλη. Τη ζωντάνια. Την ελευθερία. Την αγιοσύνη τους.

ΔΔ

ΜΙΑ ΕΙΚΟΝΑ

ηλιοθνησκονα

- Ο δρόμος για την καρδιά του ανθρώπου είναι να του μιλήσεις για πράγματα που τον απασχολούν.
- Η ομορφιά του Ιησού είναι αιώνια. Είναι με κάθε κριτήριο μοναδικός και τίποτε δεν είναι συγκρίσιμο με Αυτόν. (Ερνέστος Ρενάν)
- Ας βλέπουμε τον Θεό όπως είναι ο ίδιος και όχι όπως τον θέλει το μυαλό μας. (Ισαάκ ο Σύρος)
- Ο έπαινος κάνει τον καλό καλύτερο και τον κακό χειρότερο.
- Ο σοφός δεν αμφιβάλλει για την ύπαρξη του Θεού. Αμφιβάλλει εκείνος που δεν ωρίμασε ακόμη η σοφία του.
- Αν δεν φτάσεις στην άκρη του γκρεμού, δεν φυτρώνουν οι πλάτες σου φτερούγες.
- Κάθε πράγμα σ' αυτό τον κόσμο, κηρύττει σταθερά την ύπαρξη του Πλαστουργού Του. Του Θεού. (Ναπολέων)

ΔΙΕΞΕΔΙΔΟΞ

Πού;

«ανάγγελον» (Μαρκ. ε' 19)

Ο πρώην δαιμονισμένος ζητά. Θέλει να πάει με το Χριστό.

Ο Χριστός του δίνει άλλες οδηγίες. Να πάει στους δικούς του. Εκεί να στραφεί.

Να τους διηγηθεί ότι συνέβηκε.

Να είναι μια ζωντανή μαρτυρία για το θαύμα.

Και ένας διαρκής έλεγχος προς τους συγχωριανούς του.

Οι δικοί του οπωσδήποτε θα χαρούν.

Όλοι θα είναι ικανοποιημένοι, γιατί εξέλιπε ένα βάσανο από την κοινωνία τους.

Θα ελέγχονται όμως κι οι άλλοι για την παράβαση του Νόμου. Αλλά και για τη συμπεριφορά τους.

Είχαν την ευκαιρία να ζήσουν για λίγο με το Χριστό.

Να χαρούν την παρουσία Του. Και την... απέρριψαν.

Μηνύματα πολλά λοιπόν.

Εμείς;

Πού ανήκουμε;

Σ' αυτούς που χαίρονται;

Σ' αυτούς που ελέγχονται μήπως;

Κι αν ανήκουμε στους δεύτερους, γιατί δεν διορθώνουμε το λάθος;

Υπάρχει κι η μετάνοια. Ας μην το ξεχνούμε.

+ο π. Γ.

Τ' αστέρια

«Ξέρεις κανένα από τους ακροβάτες που είτε στις δοκιμές, είτε στις παραστάσεις δεν έπεσε από το σχοινί; Εγώ δεν ξέρω κανένα.

Ποιο είναι το μυστικό της επιτυχίας;

Να σηκωθεί και να ξαναδοκιμάσει». Μονολογεί κάποιος.

Ποιος είπε, πως μόνο επιτυχίες θα σε συνοδεύουν; Πως από την πρώτη προσπάθεια θα βρεθείς στην κορφή;

Πως η αποτυχία θα είναι λέξη άγνωστη στην πορεία σου;

Η ζωή απαιτεί προπόνηση. Άσκηση. Υπομονή κι επιμονή.

Δοκιμασία και ξανά δοκιμασία.

Η αποτυχία να γίνει δάσκαλος. Και οδηγός.

Αν με την πρώτη αναποδιά παραδίδεις τα όπλα, δεν πας πουθενά. Θα μείνεις καρφωμένος στο έδαφος. Στο ίδιο σημείο.

Το τέρμα περιμένει. Ποιούς; Τους αγωνιστές. Αυτούς που παλεύουν με νύχια και με δόντια. Που οι στόχοι τους βρίσκονται ψηλά.

Αυτό είναι το μυστικό. Πέρα από την πάλη, μετρά κι η διάθεση.

Να κοιτάς ψηλά. Πάνω από τα σύννεφα. Να κυνηγάς τ' αστέρια.

ΔΔ

ΜΙΑ ΕΙΚΟΝΑ

βασθηκισινά

● Όσα έχω δει, με διδάσκουν να εμπιστεύομαι στο Θεό Δημιουργό για όσα δεν έχω δει. (Εμερσον)

● Αν η ζωή ήταν μια συνεχής λιακάδα, θα μεταβαλλόταν σε έρημο.

● Η αληθινή ταπεινοφροσύνη κρύβει όχι μονάχα όλες τις άλλες αρετές, αλλά ακόμη και τον εαυτό της.

● Το χθες έφυγε. Το αύριο δεν ήλθε ακόμη. Μην αφήσεις το σήμερα να πάει χαμένο.

● Ο δρόμος του Θεού είναι καθημερινός σταυρός. Κανένας δεν ανέβηκε στον ουρανό με άνεση.

● Να γράφεις τις προσβολές στην άμμο. Και τις ευεργεσίες στο μάρμαρο.

Η μόνη λάσπη που μας λερώνει, είναι αυτή που ρίχνουμε στους άλλους. (Τσ. Λόουελ)

ΔΙΕΞΕΔΙΔΟ

Σαφής

Απορούν οι Ναζαρνοί (Μαρκ. στ' 2)

Αυτά που συμβαίνουν είναι πρωτότυπα.

Πρώτη φορά αντιμετωπίζουν τέτοια γεγονότα:

Διδασκαλία.

Θαύματα.

Θεραπείες.

Σχετικά λογικό να διερωτώνται.

Εκείνα όμως που έβλεπαν και άκουαν, ήταν παράξενα.

Αξιόλογα.

Αξιόκουστα.

Αξιοπεριέργα.

Εντυπωσιάζονται λοιπόν.

Δεν αφήνουν όμως τον εαυτό τους ελεύθερο να τ' αντιμετωπίσει.

Είναι προκατειλημμένοι.

Και όταν συμβαίνει αυτό, οι άνθρωποι φορούν γυαλιά.

Και μάλιστα μαύρα.

Τους αλλοιώνουν ό,τι βλέπουν.

Τους δίνουν άλλο χρίσμα.

Άλλη όψη.

Κι άλλη εντύπωση.

Τους παρασύρουν σε πλάνη.

Είναι ωραία άραγε τούτη η κατάσταση;

Η απάντηση είναι σαφής.

+ο π. Γ.

Να μοσχοβολήσει

Δεν αρκεί να επιβιβαστείς σ' ένα τραίνο ελπίζοντας απλώς να σε πάει στον προορισμό σου. Πρέπει να διαλέξεις και να επιβιβαστείς στο σωστό. Το κατάλληλο για σένα.

Ενα μεγάλο ταξίδι η ζωή. Στο άγνωστο. Με την ελπίδα να μας πάει εκεί που λαχταρούμε. Εκεί που ποθούμε την ευτυχία να βρούμε.

Ξεκινούμε με όραμα. Και με όνειρα. Αυτά που θα μας συντροφεύουν στο μακρινό μας ταξίδι.

Σημαντικές αποφάσεις θα χρειαστεί να ληφθούν. Τόσο στην αρχή, όσο και στην πορεία.

Δρόμοι διάφοροι ανοίγονται μπροστά μας. Τραίνα πολλά στο σταθμό αναμένουν την επιβίβασή μας. Σε ποιο άραγε θα φορτώσουμε τις γεμάτες όνειρα αποσκευές μας;

Ποιου τραίνου τη διαδρομή θα εμπιστευτούμε; Ποιο μπορεί να μας οδηγήσει σε ένα πιο όμορφο(!) κόσμο;

Μα υπάρχει τέτοιο τραίνο; Οχι!!! Τη διαδρομή τη διαλέγουμε εμείς. Τη διαμορφώνουμε στην πορεία. Η ομορφιά εξαρτάται από τους ταξιδιώτες. Τις επιλογές τους. Τη διάθεσή τους.

Να μπορούμε στο βαγόνι που μας ταιριάζει. Να σπείρουμε αγάπη. Και θα μοσχοβολήσει όλο το τραίνο.

ΔΔ

ΜΙΑ ΕΙΚΟΝΑ

ηθική

- Οπου υπάρχει θέληση, υπάρχει και τρόπος.
- Παγίδα κρυμμένη είναι ο έπαινος του πονηρού. (Ισαάκ ο Σύρος)
- Δυστυχία είναι να μην ξέρουμε τι θέλουμε και ν' αγωνιζόμαστε μάλιστα να τ' αποκτήσουμε.
- Ο άνθρωπος που δεν υποτάσσεται σε τίποτε, δεν μπορεί να σηκώσει το βάρος του εαυτού του. (Ντοστογιέφσκυ)
- Μερικοί το Θεό τον έχουν σαν ομπρέλλα. Την θυμούνται, όταν βρέχει. Την ξεχνούν στη γωνιά, όταν είναι καλός ο καιρός.
- Ο άνθρωπος χωρίς γνώση, είναι σώμα χωρίς ψυχή.
- Η οικογένεια είναι το ιερό άδυτο της αρετής. (Σενέκας)
- Κάθε συνήθεια κάνει πιο επινοητικό το χέρι μας. Και πιο αδέξιο το νου μας. (Νίτσε)